

Harul

Aprecieri pentru această carte

„Harul lui Dumnezeu – favoarea Lui necondiționată și nemeritată izvorâtă din iubire – este uneori greu de înțeles de către oameni, chiar dacă toți avem nevoie disperată de el. Dar în noua carte a lui Max Lucado, *Harul*, acesta este ușor de îmbrățișat și de înțeles. Prin stilul narativ caracteristic al lui Lucado și ca urmare a înțelegerii lui teologice profunde, învățăm că harul lui Dumnezeu este mult mai mult decât merităm noi și mult mai mareț decât ni l-am putea imagina.“

—DR. CHARLES F. STANLEY

„Max Lucado împletește aici strălucit stilul lui creativ de a scrie cu onestitatea lui în ce privește experiența harului, a îndurării și a iertării lui Dumnezeu în momentele sale de eșec și disperare. Vei găsi multă mângâiere în Cuvântul

lui Dumnezeu pus în lumină de Max, Cuvânt care ne revelează că Isus Cristos este cu adevărat singura speranță care aduce pace veșnică.“

—FRANKLIN GRAHAM, PREȘEDINTE ȘI DIRECTOR EXECUTIV
AL SAMARITAN PURSE, ASOCIAȚIA DE EVANGHELIZARE BILLY GRAHAM

„Puțini scriitori sunt mai buni decât Max Lucado, și niciun subiect nu este mai bun decât harul lui Dumnezeu.“

—RANDY ALCORN, AUTOR, *HEAVEN* ȘI *IF GOD IS GOOD*

„Max ne încurajează, ne dă speranță și ne aduce aminte că harul de care avem cu toții parte ca urmași ai lui Isus ar trebui să ne dea puterea să mutăm munții din loc, în loc să ne mulțumim să dăm cu piciorul într-un mușuroi de furnici.“

—BRAD LOMENICK, PREȘEDINTE ȘI DIRECTOR EXECUTIV, CATALYST

„În cartea aceasta, *Harul*, Max Lucado ne oferă o înțelegere profundă și capabilă să schimbe vieți despre adevărul de bază al harului lui Dumnezeu.“

—JOYCE MEYER,
ÎNVĂȚĂTOARE BIBLICĂ ȘI AUTOARE DE BESTSELLERURI

„Max oferă o viziune biblică a harului care este îmbibată în sudoare și însoțită de un set complet pentru antrenarea mușchilor abdominali, de o noutate ce definește viața și de o bunătate ce perfecționează prietenii, izvorâtă chiar din inima lui Dumnezeu.“

—TIM KIMMEL, AUTOR, *GRACE-BASED PARENTING*

„Unii scriitori scriu pentru minte, alții pentru inimă, dar puțini dintre ei scriu pentru suflet. În cea mai recentă carte a sa, *Harul*, Max Lucado scrie pentru toate aceste trei afecte, atingându-le pe toate.“

—CAL THOMAS, SINDICALIST;
EDITORIALIST LA USA TODAY ȘI COLABORATOR LA FOX NEWS

„Dacă îndrăgești scrierile lui Max Lucado, probabil că aceasta va deveni cartea ta preferată.“

—STEPHEN ARTERBURN, FONDATOR ȘI PREȘEDINTE,
NEW LIFE MINISTRIES; GAZDĂ, NEW LIFE LIVE!
ȘI AUTOR DE BESTSELLERURI

„Nu mă pot gândi la un mesaj mai necesar pentru oamenii trudiți de

pretutindeni și la un autor mai potrivit decât Max Lucado pentru a descrie cu atâta iscusință speranța pe care o aduce mesajul «Cristos în voi».”

—LOUIE GIGLIO, INIȚIATORUL CONFERINȚELOR PASSION
ȘI PASTOR, PASSION CITY CHURCH

Max Lucado este deja de mai mulți ani o voce care vestește harul în întreaga lume, amintindu-ne de importanța supremă a darului măreț al lui Dumnezeu.”

—MARK BATTERSON, PASTOR, NATIONAL COMMUNITY CHURCH ȘI AUTOR
DE BESTSELLERURI DESEMNAS DE NEW YORK TIMES, *THE CIRCLE MAKER*

„Îmi imaginez ce s-ar întâmpla dacă am îndrăzni să apucăm cu ambele mâini mesajul acestei cărți și l-am ține aproape de inima noastră. Acesta ne-ar schimba viața, istoria personală și viața tuturor aceluia cu care intrăm în contact.”

—SHEILA WALSH, AUTOARE, *GOD LOVES BROKEN PEOPLE*

„Max este un povestitor plin de viață și scrierile lui îndeamnă cu putere la autorefecție. Dacă citești *Harul*, e imposibil să nu fii transportat în pacea îmbrățișării totale a lui Dumnezeu. Aceasta este o carte ambițioasă care ne arată o dată în plus de ce Max este unul dintre autorii cei mai iubiți, mai respectați și mai de încredere ai creștinătății.”

—DAVE TOYCEN, PREȘEDINTE ȘI DIRECTOR EXECUTIV,
WORLD VISION CANADA

„Nu voi obosi niciodată să citesc cărți în care Max Lucado dezvăluie misterul și frumusețea harului. De la început până la sfârșit, cartea aceasta este o celebrare a unui dar ce e mai mare decât ne-am putea imagina vreodată, și cu toate acestea ne stă zilnic la dispoziție.”

—JON ACUFF, AUTOR DE BESTSELLERURI
DESEMNAS DE WALL STREET JOURNAL, QUITTER ȘI STUFF CHRISTIANS LIKE

„A citi ce scrie Max Lucado despre har este ca și cum l-ai asculta pe Warren Buffett vorbind despre bani sau pe Julia Child vorbind despre mâncare – este un subiect de care este îndrăgostit de-o viață.”

—JOHN ORTBERG, AUTOR ȘI PASTOR,
MENLO PARK PRESBYTERIAN CHURCH

„Harul divin, faptul că un Dumnezeu perfect Își găsește plăcerea în

oameni înclinați spre rău, ca mine, este partea frumoasă a teologiei mele. Aceasta mă atrage spre Dumnezeu, dar în același timp pare să scape înțelegerii mele. De aceea sunt realmente *îndrăgostită* de cea mai recentă carte a lui Max Lucado pe acest subiect – *Harul: Mai mult decât merităm, mai măreț decât ni l-am putea imagina* – citirea ei a adus bucurie inimii mele!“

—LISA HARPER, AUTOARE, ÎNVĂȚĂTOARE BIBLICĂ
ȘI CONFERENȚIARĂ WOMEN OF FAITH

„Aștept să vină ziua în care Max Lucado va scrie o carte care să nu fie remarcabilă. Până acum lucrul acesta nu s-a întâmplat. Poate că aceasta este cartea lui cea mai bună.“

—STEVE STROOPE, PASTOR PRINCIPAL, LAKE POINTE CHURCH;
ȘI AUTOR, *TRIBAL CHURCH*

„Poate că au fost cei cinci dolari pe care i-am primit de fiecare dată când am luat 10 în carnetul de note. Sau poate au fost aplauzele și ovațiile în picioare ce au urmat după ce am cântat prima dată în public. S-ar putea, la fel de bine, să fi fost reacția negativă a lui Simon Cowell pe scena lui *American Idol*, când nu am reușit să-l impresionez. Orice ar fi fost, am învățat într-un fel sau altul că un spectacol bun înseamnă acceptare. Dar după ce am citit cartea lui Max Lucado, *Harul: Mai mult decât merităm, mai măreț decât ni l-am putea imagina*, am învățat clar lecția de viață ce se referă la Tatăl meu ceresc. Ea m-a urmărit și mi-a erodat miturile persistente, și totuși false, pe care le acceptasem și la sfârșit m-a lăsat mai bună decât m-a găsit. O recomand cu toată căldura.“

—MANDISA, CÂNTĂREAȚĂ ȘI AUTOARE

„Este una din cele mai bune cărți ale lui Max. Paginile ei ne aduc aminte că Dumnezeu transformă marile noastre planuri de autoperfecționare în confetti și le folosește ca să celebreze planurile Lui mai bune privind harul în viața noastră. Ea ne amintește că harul nu este doar un mijloc pentru atingerea unui scop. Harul enorm, nu planurile noastre mici, vor schimba în cele din urmă lumea.“

—BOB GOFF, FONDATOR, RESTORE INTERNATIONAL;
ȘI AUTOR, *LOVE DOES*

„Am început să citesc *Harul* ca să scriu o recomandare. Dar am continuat să citesc fiindcă mi-am dat seama că a fost scrisă pentru mine. Dacă ai nevoie

să îți se amintească ce este harul și pentru cine este el, atunci cartea aceasta a fost scrisă probabil și pentru tine.“

—DAVE STONE, AUTOR ȘI PASTOR, SOUTHEAST CHRISTIAN CHURCH

„Harul nu este un cuvânt ușor! Max mi-a deschis ochii ca să înțeleg mai bine darul fără plată al harului dumnezeiesc.“

COLT MCCOY, FUNDAȘ ÎN LIGA NAȚIONALĂ DE FOTBAL (NFL)

De același autor
la Editura Scriptum au mai apărut:

Asemenea lui Isus
Calmul din mijlocul furtunii
Când Dumnezeu îți șoptește numele
Fără teamă
Fiecare zi merită o șansă
Harul
În rolurile principale
Îndrăznește să trăiești
Înfruntă-ți uriașii
Nu-i de mirare că e numit Mântuitorul
Nu totul se învâрте în jurul meu
3:16 Numerele speranței
O dragoste care merită dăruită
Povestea lui Dumnezeu, povestea ta
Salvatorul de lângă tine

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LUCADO, MAX

Harul / Max Lucado. - Oradea: Scriptum, 2015
ISBN 978-606-8712-09-3

HARUL

**» MAI MULT DECÂT MERITĂM
MAI MĂREȚ DECÂT NI L-AM PUTEA IMAGINA**

MAX LUCADO

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
Grace: more than we deserve, greater than we imagine
© 2012, by Max Lucado
Published by permission of Thomas Nelson.
Thomas Nelson is a registered trademark of Thomas Nelson, Inc.
ISBN 978-0-8499-2070-7
All Rights Reserved.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Harul: mai mult decât merităm, mai mareț decât ni l-am putea imagina
de Max Lucado

© 2016 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din traducerile VDC – Versiunea Dumitru Cornilescu; NTR – Noua Traducere în Limba Română; NLT - New Living Translation; NIV – New International Version; MSG - The Message; NCV - New Century Version; TLB - The Living Bible.

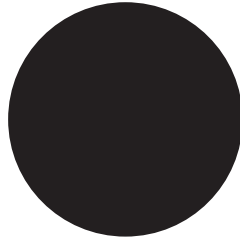
*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-8712-09-3

Tiparul executat în U. E.

*Cu ocazia celei de-a treizecea aniversări
a căsătoriei noastre,
dedic această carte
soției mele, Denalyn.
Tu ești darul lui Dumnezeu
– Harul Lui –
pentru viața mea.
Încăperile casei noastre par pustii
când nu ești tu acolo.*

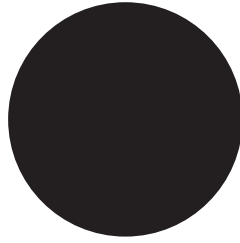

CUPRINS

<i>Mulțumiri</i>	13
Capitolul 1 Viața modelată de har	15
Capitolul 2 Dumnezeu care Se apleacă	23
Capitolul 3 Dulcele schimb	33
Capitolul 4 Acum te poți odihni.....	41
Capitolul 5 Picioare ude	51
Capitolul 6 Harul la hotar	61
Capitolul 7 Mărturisirea înaintea lui Dumnezeu.....	71
Capitolul 8 Detronarea fricii	81
Capitolul 9 Inimi dezbrăcate de zgârcenie.....	89
Capitolul 10 Copii aleși	97
Capitolul 11 Raiul: asigurat	107
Concluzie: Când intervine harul.....	119
<i>Ghid de studiu</i>	127
<i>Note</i>	193

MULȚUMIRI

Harul este cea mai bună idee a lui Dumnezeu. Decizia Lui de a pustii un popor prin dragoste, de a-l salva prin suferință și de a-l restaura prin dreptate – ce se poate compara cu așa ceva? Dintre toate lucrările Lui minunate, harul este, în aprecierea mea, *Opus Magnum*. După aceea urmează prietenia. Prietenii devin purtătorii harului, emisarii harului ceresc. Aceia dintre noi care avem nevoie de mult har știm să prețuim prietenii buni. Eu îi prețuiesc. Un număr mare dintre ei mi-au dăruit mult har chiar în timp ce scriam această carte. Cum aș putea să le mulțumesc?

Multe mulțumiri le datorez editorilor mei, Liz Heaney și Karen Hill. Ați reușit și de data aceasta să îndepărtați toate asperitățile și să-mi temperați încăpățânarea. Ați tratat această carte ca și cum ar fi fost a voastră, și în multe sensuri chiar este. Vă apreciez și vă admir nespus pe amândouă.

Mulțumesc echipei editoriale de la Thomas Nelson. Pasiunea voastră de a inspira lumea întregă este contagioasă. Sunt onorat să fac parte din echipa voastră. Un salut special lui Mark Schoenwald, David Moberg, Liz Johnson, LeeEric Fesko, de asemenea lui Greg și Susan Ligon.

În 1973, la o competiție de discursuri organizată într-un liceu l-am cunoscut pe cel mai bun prieten al meu, Steve Green. Puțini

oameni au manifestat mai mult har față de mine ca el și soția lui, Cheryl. Vă mulțumesc amândurora. Amândoi vegheați peste lumea editorială cu mult talent și cu o deosebită răbdare.

Îi mulțumesc, de asemenea, lui Carol Bartley, corector. De fiecare dată când îți înmânez un manuscris am impresia că am dus o cămașă la spălătorie, de unde aceasta se întoarce la mine mereu curată, călcată și gata de purtat. Talentul tău mă uluiește; însă duhul tău plin de har mă uluiește și mai mult.

Le mulțumesc și partenerilor noștri de lucrare de la Oak Hills Church, Randy și Rozanne Frazee. Oriunde intrați voi, aduceți veselie. Sunt onorat că vă cunosc și că pot sluji alături de voi.

Mulțumiri speciale datorez întregii biserici Oak Hills, o pepinieră a harului. Sunt fericit pentru anii pe care i-am petrecut împreună și îi aștept cu nerăbdare pe cei care ne stau înaintea. Mulțumesc prezbiterului David Treat pentru rugăciunile lui speciale și pentru lucrarea lui pastorală. Iar lui Barbie Bates îi mulțumesc că ne-a permis lui Denalyn și mie să transformăm Solid Rock Ranch într-un loc de refugiu destinat scrisului.

Margaret Mechinus, Tina Chisholm, Jennifer Bowman și Janie Padilla se ocupă cu multă pricepere de corespondență, de întrebări și de o mulțime de detalii. Vaporul nostru s-ar scufunda dacă n-ați fi voi!

Fiindcă a venit vorba despre menținerea vaporului pe linia de plutire, David Drury și Brad Tuggle au ajutat acest proiect să navigheze prin câteva ape teologice furtunoase cu părerile lor avizate și cu sfaturile lor venite la timpul potrivit. De aceea le sunt foarte recunoscător.

Scrierea acestei cărți a coincis cu trecerea în neființă a lui John Stott, un adevărat campion al credinței și un om care L-a iubit sincer pe Domnul nostru. Am fost onorat să-l numesc prietenul meu.

Aș vrea să le mulțumesc de asemenea fiicelor mele, Jenna, Andrea și Sara, și ginerelui meu, Brett. Credința și devotamentul vostru mă umplu de uimire! Ar putea exista o bucurie mai mare decât aceea de a-L vedea pe Dumnezeu viu în copiii mei? Vă doresc să râdeți mult, să învățați mult și să iubiți mult viața.

Capitolul

1

VIAȚA MODELATĂ
DE HAR

Fiți atenți ca nici unul să nu se întoarcă
de la harul lui Dumnezeu

—EVREI 12:15, NTR

Cristos trăiește în mine.

—GALATENI 2:20

Voi îndepărta inima de piatră din trupul vostru
și vă voi da o inimă care să vrea să trăiască împlinind voia
lui Dumnezeu, nu propria voință.

—EZECHIEL 36:26 MSG

Creștinul este un om căruia i s-a întâmplat ceva.

—E. L. MASCALL

Dacă ar bate cineva la ușa inimii mele și ar întreba:

„Cine locuiește aici?“ i-aș răspunde

„Aici locuiește nu Martin Luther,

ci Domnul Isus Cristos.“

—MARTIN LUTHER

►► HARUL LUI DUMNEZEU SEAMĂNĂ ÎNTRUCÂTVA
CU O PLOAIE TORENȚIALĂ. ARE CEVA SĂLBATIC
ÎN EL. ESTE O APĂ ÎNSPUMATĂ, UN CURENT
PUTERNIC, ATÂT DE ÎNVOLBURAT, ÎNCÂT TE
ÎNTOARCE PE DOS.
HARUL ESTE PE URMELE TALE.

În urmă cu câțiva ani am suferit o intervenție pe cord. Inima mea bătea cu regularitatea unui operator radio care emite în codul Morse. Rapid, foarte rapid. Raaaaar de tot. După câteva încercări nereușite de a-mi stabiliza ritmul inimii cu medicamente, medicul meu a hotărât că ar trebui să mi se facă o ablație prin cateter cu radiofrecvență. Iată care era ideea: un cardiolog urma să-mi introducă două cabluri în inimă, prin două vase de sânge. Unul dintre ele era o cameră de filmat; celălalt era un instrument de ablație. Procesul de ablație înseamnă a arde. Da, a arde, a cauteriza, a pârjoli, a perpeli. Dacă totul decurgea bine, medicul, ca să folosesc argoul lui, avea să-mi distrugă părțile „nesupuse“ ale inimii.

În timp ce eram condus spre sala de operații pe un cărucior cu roțile, m-a întrebat dacă mai am o ultimă întrebare. (N-a fost o alegere prea inspirată a cuvintelor.) Am încercat să fac pe glumețul.

— Îmi veți ardeți ceva în interiorul inimii, așa-i?

— Corect.

— Intenționați să-mi ucideți celulele nesupuse, da?

— Asta mi-e intenția.

— Dacă tot sunteți pe-acolo, n-ați putea să vă orientați aparatul de sudură și spre o parte din lăcomia, egoismul, superioritatea și sentimentele mele de vinovăție?

Doctorul mi-a zâmbit și a răspuns:

— Îmi pare rău, dar asta nu este de competența mea.

Adevărat, dar nu este și în afara competenței lui Dumnezeu. El Se ocupă de schimbarea inimilor.

Greșim dacă ne închipuim că schimbarea aceasta se întâmplă peste noapte. Dar greșim în egală măsură dacă ne imaginăm că schimbarea nu se întâmplă deloc. Poate că se întâmplă în sincope – un „aha“ de uimire aici, o frângere dincolo. Dar se întâmplă. „Harul lui Dumnezeu care aduce mântuire... a fost arătat“ (Tit 2:11). Ecluzele s-au deschis și apa a țâșnit. Doar că nu știi niciodată când se revarsă harul.

Ai și tu nevoie de el?

- *Stai și privești în gol în întuneric.* Soțul tău doarme lângă tine. Ventilatorul din tavan se rotește deasupra ta. Peste cincisprezece minute va suna alarma ceasului deșteptător și toate cerințele zilei te vor catapulta ca un tun de la circ în ședințe, confruntări cu șefii și antrenamente de baseball. Vei pregăti micul dejun, cum l-ai mai pregătit de un milion de ori, vei respecta diferite programări și-ți vei achita facturile... dar oricât ai încerca, nu reușești să înțelegi care-i rostul acestei alergări numite viață. Începuturile și sfârșiturile ei. Leagăn, și cancer, și cimitir, și întrebări. Atâtea *de ce*-uri te țin trează. În timp ce el doarme și lumea pare incremenită, tu te uiți în gol.
- *Întorci paginile Bibliei și privești lung cuvintele.* Ai putea la fel de bine să te duci și să îți plimbi privirile peste un cimitir. Fără viață și de piatră. Nimic nu te mișcă. Dar nu îndrăznești să închizi cartea, vai de mine! Parcurgi capitolele zilnice la fel de rigid cum bifezi rugăciunea, penitența și jertfele. Nu îndrăznești să sari vreo disciplină de teamă că Dumnezeu ți-ar putea șterge numele.
- *Îți treci degetul peste fața ei din fotografie.* Avea doar cinci ani când i-ai făcut fotografia aceasta. Obraji pistuiați arși de soarele de vară, păr prins în două codițe împletite și șlapi în picioare. A fost acum douăzeci de ani... și acum trei căsnicii. De atunci ai parcurs un milion de kilometri cu avionul și ai scris un milion de e-mailuri. În seara asta va fi dusă la altar de un alt tată. Ți-ai părăsit familia din cauza carierei, care ți-a cerut să alergi la viteză maximă. Acum că ai tot ce ți-ai dorit, nu-ți mai dorești nimic din tot ce ai. Oh, de ți s-ar oferi o a doua șansă!

- *Îl ascuți pe predicator.* Genul dolofan cu fălci, cu țeastă cheală și ceafă lată care se scurge peste gulerul cămășii. Tatăl tău te obligă să vii la biserică, dar nu te poate obliga și să ascuți ce se vorbește aici. Cel puțin așa ți-ai spus mereu. Dar în dimineața asta ascuți, pentru că pastorul vorbește despre un Dumnezeu care iubește fiii răătăcitori și te simți ca unul de cea mai joasă speță. Nu mai poți ascunde față de ceilalți că ești însărcinată. Curând vor afla și părinții tăi. Atunci va ști și predicatorul. El zice că Dumnezeu știe deja. Te întrebi ce-o gândi acum Dumnezeu despre tine.

Sensul vieții. Anii pierduți din viață. Alegerile proaste pe care le-am făcut în viață. Dumnezeu are un singur răspuns la toate nenorocirile din viața noastră: *harul*.

Vorbim de parcă am înțelege ce înseamnă cuvântul acesta. Banca dă o perioadă de *grație*. Politicianul lacom a căzut în *dizgrație*. Muzicienii vorbesc despre o notă *grațioasă*. Spunem despre o actriță că este *grațioasă* și despre un dansator că este *grațios*. Folosim cuvântul acesta când ne referim la spitale, la fetețe, la regi și când ne spunem rugăciunea înainte de masă. Vorbim de parcă am ști ce înseamnă cuvântul *har*.*

Dar folosim cuvântul mai ales la biserică. *Harul* umple cântările pe care le cântăm și versetele biblice pe care le citim. *Harul* se face auzit în biserică alături de verișorii lui: *iertare*, *credință* și *părtășie*. Predicatorii îl explică. Imnurile îl proclamă. Seminarele îl predau.

Dar oare chiar îl înțelegem?

Iată ce bănuiesc eu: ne mulțumim cu un har ieftin, căci acesta își ocupă politicos locul într-un imn, se potrivește perfect pe blazonul unei bisericii, nu tulbură pe nimeni și nu necesită niciun răspuns. Când ești întrebat dacă crezi în har, cum ai putea spune că nu?

Dar cartea aceasta pune câteva întrebări mult mai profunde: Ai fost schimbat de har? Modelat de har? Întărit de har? Îmboldit de har? Alinat de har? Apucat de guler și scuturat bine de har, până ți-au

* În engleză, cuvântul *grace* desemnează deopotrivă harul, grația și rugăciunea de mulțumire înainte de masă (n.tr.).

venit mințile la cap? Harul lui Dumnezeu seamănă întrucâtva cu o ploaie torențială. Are ceva sălbatic în el. Este o apă înspumată, un curent puternic, atât de învolburat că te întoarce pe dos. Harul este pe urmele tale. Te transformă. Din nesigur te face sigur pe Dumnezeu. Dintr-un om ros de remușcări te preschimbă într-un om mai bun tocmai datorită remușcărilor. Din speriat-de-moarte te ajută să devii gata-să-ți-iei-zborul! Harul este vocea care ne cheamă să ne schimbăm și apoi ne dă puterea de a ne schimba.*

Când intervine harul, nu primim un compliment frumos din partea lui Dumnezeu, ci o inimă nouă. Dăruiește-ți inima lui Cristos și El îți va întoarce favoarea. „Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou“ (Ezechiel 36:26).**

Îi poți spune transplant spiritual de cord.

Tara Storch înțelege cât se poate de bine acest miracol. În primăvara anului 2010 fiica ei de treisprezece ani, Taylor, și-a pierdut viața într-un accident de schi. Ceea ce a urmat pentru Tara și pentru soțul ei, Todd, a fost cel mai teribil coșmar al oricărui părinte: o înmormântare, o îngropare, un potop de întrebări și de lacrimi. Cei doi părinți au hotărât să doneze organele fiicei lor unor pacienți care aveau nevoie de ele. Și puțini oameni aveau mai multă nevoie de o inimă decât Patricia Winters, a cărei inimă începuse să clacheze cu cinci ani înainte, lăsând-o atât de slăbită încât nu putea face nimic altceva decât să doarmă permanent. Inima lui Taylor i-a dăruit Patriciei un nou început în viață.

Tara a avut o singură dorință: să audă inima fiicei sale bătând. Ea și Todd au zburat din Dallas la Phoenix și s-au dus acasă la Patricia pentru a asculta inima lui Taylor bătând.

Cele două mame s-au îmbrățișat îndelung. Apoi Patricia le-a întins Tarei și lui Todd un stetoscop.*** Când cei doi au ascultat ritmul

* Regretatul meu prieten Tim Hansel a spus ceva asemănător în cartea lui *You Gotta Keep Dancin'*, Elgin, Ill., David C. Cook Publishing Co, 1985, p. 107.

** Ioan 14:20, Romani 8:10, Galateni 2:20.

*** Todd și Tara Storch, părinții lui Taylor și întemeietorii Fundației Darul lui Taylor (www.TaylorsGift.org), povestesc despre dăruirea vieții, sănătății și vindecării către mai multe familii în cartea lor:

sănătos al inimii, a cui inimă o ascultau ei de fapt? Nu auzeau ei inima fiicei lor ce continua să bată? Acum locuia într-un trup nou, însă inima aceea era inima copilului lor. Când Dumnezeu îți aude inima, nu aude El oare inima Fiului Său ce continuă să bată?

Pavel a spus: „Nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine“ (Galateni 2:20). Apostolul a simțit înlăuntrul său nu doar idealurile filozofice sau influența lui Cristos, ci însăși Persoana lui Isus. Cristos a locuit în el. Și face același lucru și-acum. Când intervine harul, intră Cristos. „Cristos în voi, nădejdea slavei“ (Coloseni 1:27).

Mulți ani mi-a scăpat adevărul acesta. Credeam toate enunțurile: Cristos *pentru* mine, *cu* mine, *înaintea* mea. Știam că lucrăm *alături* de Cristos, *sub* Cristos, *împreună cu* Cristos. Dar niciodată nu mi-am imaginat că Cristos este *în* mine.

Nu pot să-mi scuz cunoștințele deficitare dând vina pe Scriptură. Pavel vorbește despre această unire de 216 ori. Ioan o menționează de 26 de ori.* Ei au vorbit despre un Cristos care nu doar că ne cheamă la El, ci ne și „face una“ cu Sine. „Cine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, *Dumnezeu rămâne în el*, și el în Dumnezeu“ (1 Ioan 4:15, sublinierea autorului).

Nicio altă religie sau filozofie nu face asemenea afirmații. Nicio altă mișcare nu implică prezența vie a fondatorului *în* adeptii săi. Mohamed nu locuiește în musulmani. Buda nu locuiește în budiști. Hugh Hefner nu locuiește în hedonistul care caută plăcerea. Influențat? Instruit? Amăgire? Da. Dar locuire? Nu.

Însă creștinii au această promisiune greu de înțeles. „Esența tainei este tocmai aceasta: Cristos este în voi“ (Coloseni 1:27 MSG). Creștinul este o persoană în care intră Cristos.

Noi suntem ai lui Isus Cristos; Îi aparținem Lui. Ba chiar mai mult de-atât, devenim *tot mai mult* El. El Se mută în noi și ne conduce mâinile și picioarele, ne înnoiește mintea și limba. Și simțim această rearanjare în noi; ruinele se preschimbă în divin, urechile de porc se

Taylor's Gift: A Courageous Story of Life, Loss, and Unexpected Blessings (apărută prin amabilitatea lui Jennifer Schuchmann în 2013 la Revell Books, departament al Baker Publishing Group).

* Bruce Demarest, *The Cross and Salvation: The Doctrine of Salvation*, Wheaton, IL, Crossway Books, 1997, p. 289.

metamorfozează în cochilii mătăsoase. El preface decizii proaste și alegeri îndoielnice. Puțin câte puțin se întrevede un nou chip. „El a hotărât mai dinainte să transforme viețile celor care-L iubesc după modelul vieții Fiului Său“ (Romani 8:29 MSG).

Harul este Dumnezeu pe post de chirurg cardio-vascular, care-ți despică pieptul, îți scoate inima – așa otrăvită cum este ea de mândrie și durere – și o înlocuiește cu propria Lui inimă. În loc să-ți spună ție să o schimbi, El este Cel care săvârșește schimbarea. Este nevoie să te curățești pentru ca să te poată primi? Nu, Dumnezeu te acceptă așa cum ești și începe să te curățească El. Visul Lui nu este doar să te ducă în cer, ci și să aducă cerul în tine. Ce diferență! Nu poți să-ți ierți dușmanul? Nu poți face față zilei de mâine? Nu poți să-ți ierți trecutul? Cristos poate, și El lucrează, smulgându-te agresiv dintr-o viață lipsită de har și dându-ți o viață modelată de har. Cel ce a primit în dar dăruiește altora. Cel ce a fost iertat îi iartă pe alții. Un oftat de ușurare. Împleticiri pe cale – multe; disperare – numai câteodată.

Harul este tot ce este Isus. Harul trăiește pentru că El trăiește, lucrează pentru că El lucrează și contează pentru că El contează. El a pus o limită păcatului și a dansat victorios într-un cimitir. A fi salvat prin har înseamnă a fi salvat de El – nu de o idee, nu de o doctrină, nu de un crez sau de afilierea la o biserică, ci de Isus Însuși, care va duce în cer pe oricine Îl primește.

Nu ca răspuns la un plesnit din degete, la o incantație religioasă sau la o strângere de mână în mare taină. Harul nu poate fi pus în scenă. Nu am niciun sfat despre cum poate fi *primit*. Adevărul este că noi nu putem să facem nimic ca să-l primim. Dar este sigur că harul ne primește pe noi. Harul a alungat murdăria din fiul rătăcitor, ura din Pavel, și avertizează că va face la fel cu noi.

Dacă te temi că ai completat prea multe cecuri în contul bunătății lui Dumnezeu, dacă din tine curg regretele ca dintr-o cupă spartă, dacă oboseala ți-e mai mare decât odihna și bucuria, și, mai mult decât orice, dacă te întrebi ce poate să facă Dumnezeu din mormanul de cioburi ale vieții tale, atunci harul este exact ce-ți lipsește.

Haide să ne asigurăm că vei avea parte și tu de el.

Capitolul

2

DUMNEZEU CARE
SE APLEACĂ

Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr,
și ne vom liniști inimile înaintea Lui,
ori în ce ne osândește inima noastră;
căci Dumnezeu este mai mare decât inima noastră,
și cunoaște toate lucrurile.
—I IOAN 3:19-20

Să ne apropiem [de Dumnezeu] cu o inimă curată, cu credință
deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău, și cu trupul
spălat cu o apă curată.
—EVREI 10:22

Cât de măreț este Dumnezeul care dăruiește un Dumnezeu!
—AUGUSTIN

Harul este Dumnezeu care iubește, Dumnezeu care Se apleacă,
Dumnezeu care salvează, Dumnezeu care Se dăruiește cu
generozitate în și prin Isus Cristos.
—JOHN STOTT

►► ÎN PREZENȚA LUI DUMNEZEU,
SFIDÂNDU-L PE SATANA,
ISUS CRISTOS SE RIDICĂ ÎN APĂRAREA TA.

Vocile au smuls-o din pat.

— Ridică-te, stricato.

— Ce fel de femeie ești?

Preoții au trântit ușa dormitorului de perete, au tras la o parte draperiile de la ferestre și au smuls păturile de pe ea. Înainte să simtă căldura soarelui de dimineață, a simțit dogoarea disprețului lor.

— Rușine să-ți fie.

— Jalnic.

— Dezgustător.

Cu greu a apucat să-și acopere trupul înainte să o îmbrâncească pe străduțele înguste ale cetății. Căinii chelălăiau. Cocoșii fugeau. Femeile scoteau capetele prin ferestrele deschise. Mamele își trăgeau copiii din calea lor. Negustorii priveau din ușa magazinelor. Întreg Ierusalimul a devenit un juriu și își pronunța sentința prin privirile disprețuitoare și prin brațele încrucișate.

Și de parcă raidul în dormitorul ei și parada rușinii n-ar fi fost de-ajuns, bărbații au azvârlit-o în mijlocul unei lecții biblice de dimineață.

Dar dis-de-dimineață, [Isus] a venit din nou în Templu; și tot norodul a venit la El. El a șezut jos și-i învăța. Atunci învățătorii legilor religioase și Fariseii l-au adus o femeie pe care o prinseseră în preacurvie. Au pus-o în mijlocul mulțimii.

„Învățătorule, I-au zis ei lui Isus, femeia aceasta a fost prinsă chiar când săvârșea preacurvia. Legea lui Moise spune să o ucidem cu pietre. Tu ce zici?“ (Ioan 8:2-5, NLT).

Ucenicii uluiți stăteau de-o parte a femeii. Reclamanții pioși de cealaltă. Ei aveau întrebările și convingerile lor; ea, doar neglijetul îmbrăcat în grabă și rujul întins pe față.

— Femeia aceasta a fost prinsă chiar în timp ce săvârșea preacurvia, au insistat acuzatorii ei. A fost prinsă *chiar* asupra faptului. În flagrant delict. În brațele altuia. Devorată de patimă. Surprinsă chiar de Comisia de Moravuri și Bună-Cuviință din Ierusalim.

— Legea lui Moise spune să o omorâm cu pietre. Tu ce zici?

Femeia nu avea scăpare. Cum ar fi putut să nege acuzațiile? Fusesse prinsă în flagrant. Să imploră îndurare? De la cine? De la Dumnezeu? Purtătorii Lui de cuvânt strângeau pietre în mâini și rânjeau la ea. Nimeni nu avea să îi ia partea.

Totuși, cineva avea să Se aplece pentru ea.

Isus „S-a aplecat și scria cu degetul în țărână“ (v. 6 NLT). Ne-am aștepta ca El să Se ridice în picioare, să facă un pas înainte sau chiar să urce o treaptă și să ia cuvântul. Dar El S-a plecat. A coborât mai jos decât toți cei de față – mai jos decât preoții, mai jos decât oamenii și chiar mai jos decât femeia. Acuzatorii se uitau în jos la femeie. Dar pentru a-L vedea pe Isus, trebuiau să se uite și mai jos.

El are tendința aceasta de a Se apleca. S-a aplecat pentru a spăla picioare, pentru a îmbrățișa copii. S-a aplecat pentru a-l scoate pe Petru din mare, pentru a Se ruga în grădină. S-a aplecat pentru a fi biciuit de către romani. S-a aplecat pentru a purta crucea. Harul este un Dumnezeu care Se apleacă. Iată-L aici aplecat pentru a scrie în țărână.

Mai știi când au atins degetele Lui pentru prima dată țărâna? Când a luat țărână și l-a plămădit pe Adam. Atingând țărâna încălzită de razele soarelui lângă femeia aceasta, poate că a re trăit momentul creației și Și-a adus aminte de unde venim cu toții. Oamenii pământești tind să facă lucruri pământești. Poate că Isus a scris în țărână pentru Sine.

Sau pentru ea? Ca să abată privirile ațintite asupra femeii despuiate, prinse în flagrant delict, care se afla în centrul cercului?

Potera a început să-și piardă răbdarea cu Isus care tăcea și rămânea aplecat. „Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat“ (v. 7).

El S-a ridicat până când umerii I-au stat dreți și fruntea i s-a înălțat. S-a ridicat nu pentru a predica, căci vorbele aveau să-I fie puține. Și nu pentru mult timp, căci urma să Se aplece imediat la loc. Nu pentru a-Și învăța ucenicii, căci nu li S-a adresat lor. S-a ridicat pentru a lua partea femeii. S-a oprit între femeie și mulțimea amenințătoare și a spus: „«Prea bine, omorâți-o cu pietre. Dar acela dintre voi care nu a păcătuit niciodată să arunce primul cu piatra!» Apoi S-a aplecat din nou și a continuat să scrie în țărână“ (cf. v. 7-8).

Acuzatorii au tăcut brusc. Pietrele s-au prăvălit în țărână. Isus S-a oprit din scris. „Când au auzit ei cuvintele acestea, s-au simțit muștrați de cugetul lor, și au ieșit afară, unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc“ (v. 9).

Dar Isus nu terminase încă. S-a ridicat o ultimă oară și a întrebat-o pe femeie: „Unde-ți sunt părâșii?“ (v. 10).

Vai, vai, vai! Ce întrebare – nu doar pentru ea, dar și pentru noi. Vocile condamnării ne trezesc și pe noi din somn.

„Nu ești niciodată destul de bun.“

„Nu vei progresa niciodată.“

„Ai dat greș – din nou.“

Vocile din lumea noastră.

Și vocile din capul nostru! Cine este polițistul acesta moralizator care ne emite câte o citație la fiecare poticnire? Cine este cel ce ne amintește fiecare greșală pe care o facem? Oare va tăcea vreodată?

Nu. Pentru că Satana nu tace niciodată. Apostolul Ioan l-a numit părâș. „Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui. Și am auzit în cer un glas tare... pentru că părâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos“ (Apocalipsa 12:9-10).

Zi de zi, ceas de ceas. Neobosit, neînduplecat. Părâșul este expert în acuzații. Spre deosebire de convingerea pe care o produce Duhul Sfânt, condamnările Satanei nu aduc nici pocăință, nici eliberare, ci doar regrete. El nu are decât un singur obiectiv: „să fure, și să ucidă, și

să distrugă“ (Ioan 10:10). Să-ți fure pacea, să-ți ucidă visurile și să-ți distrugă viitorul. Are o hoardă de demoni profesioniști, pricepuți într-ale limbii, care-l ajută. El îi amăgește pe oameni să-i soarbă otrava. Prietenii îți scot trecutul de la naftalină. Predicatorii vorbesc doar despre vinovăție fără a pomeni nimic despre har. Iar părinții, o, părinții tăi! Ei au o agenție de turism specializată în itinerarii ale vinovăției. Le trâmbițează douăzeci și patru de ore pe zi. Mulți ani după ce ai ajuns adult, încă le auzi vocile: „De ce nu te maturizezi și tu odată?“ „Când mă vei face să mă simt mândru de tine?“

Condamnarea – instrumentul preferat al Satanei. El va repeta scenariul femeii adultere ori de câte ori îi vei permite să o facă, îmbrâncindu-te pe străduțele cetății și târându-ți numele în noroi. El te împinge în mijlocul mulțimii și-ți trâmbițează păcatul la megafon:

Acest om a fost prins în timp ce comitea o imoralitate... o prostie... o minciună... o iresponsabilitate.

Dar el nu va avea ultimul cuvânt. Isus a intervenit pentru tine.

El S-a aplecat. Suficient de jos pentru a dormi într-un staul, pentru a munci într-un atelier de tâmplărie și pentru a dormi în corabia unor pescari. Suficient de jos pentru a Se apropia de schilozi și de leproși. Suficient de jos pentru a putea fi scuipat, pălmuit, pironit și străpuns cu sulița. Jos. Suficient de jos pentru a fi îngropat.

Dar apoi S-a ridicat. S-a ridicat de sub lespeda morții. A stat drept în mormântul lui Iosif și în fața Satanei. Înalt. Măreț. S-a ridicat de partea femeii și i-a redus la tăcere pe acuzatorii ei, și același lucru îl face și pentru tine.

El „este în prezența lui Dumnezeu chiar în acest moment, și mijlocește pentru noi“ (Romani 8:34 MSG). Să medităm puțin la lucrul aceasta. În prezența lui Dumnezeu, sfidându-l pe Satana, Isus Cristos Se ridică în apărarea ta. El Își asumă rolul de preot. „Fiindcă avem un Mare-Preot pus peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de o conștiință vinovată“ (Evrei 10:21-22 NCV).

O conștiință curată. Un cazier curat. O inimă curată. Liberă de orice acuzații. Liberă de condamnare. Nu doar de greșelile din trecut, dar și de cele din viitor.

„El trăiește pururi, de aceea va fi întotdeauna acolo, reamintindu-I lui Dumnezeu că a plătit pentru păcatele (noastre) cu sângele Lui“ (Evrei 7:25 TLB). Cristos mijlocește necurmat pentru tine.

Isus calcă în picioare vinovăția diavolului și rostește cuvinte pline de har.

Cu toate că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Cristos. Prin harul lui Dumnezeu sunteți mântuiți. El ne-a înviat împreună, și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Cristos Isus, ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Lui față de noi în Cristos Isus. Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Cristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele. (EFESANI 2:5-10)

Iată roada harului: mântuiți de Dumnezeu, înviați de Dumnezeu, așezați împreună cu Dumnezeu. Înzestrați, echipați și trimiși. Adio, condamnări pământești. *Prost. Ineficient. Greu de cap. Gură-spartă. Ratat. Lacom.* Destul. Ești cine spune *El* că ești: *Viu spiritual. Așezat în locurile cerești. Conectat la Dumnezeu. O mărturie a îndurării. Un copil slăvit.* Aceasta este „iertarea activă pe care o numim har“ (Romani 5:20 MSG).

Satana rămâne fără grai și fără muniție.

Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți! Cine-i va osândi? Cristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi! (ROMANI 8:33-34)

Acuzațiile Satanei se spulberă și cad ca un balon dezumflat.

Atunci de ce continuăm să le auzim? De ce continuăm noi, creștinii, să ne simțim vinovați?

Nu orice sentiment de vinovăție este rău. Dumnezeu folosește doze potrivite de vinovăție pentru a ne trezi față de păcat. Știm că vinovăția vine de la Dumnezeu atunci când produce „indignare... alarmă... dorință aprinsă... râvnă... preocupare... dorința de a vedea dreptatea înfăptuită“ (2 Corinteni 7:11 NIV). Vinovăția care vine de la Dumnezeu produce suficient regret cât să fim schimbați.

Vinovăția Satanei, în schimb, produce suficient regret cât să fim înrobiți. Nu-l lăsa să-și pună cătușele pe încheieturile tale.

Nu uita, „viața ta este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu“ (Coloseni 3:3). Când Se uită la tine, El Îl vede mai întâi pe Isus. În limba chineză, cuvântul *neprihănire* este reprodus printr-o combinație de două caractere, unul reprezentând un miel și celălalt – o persoană. Mielul este deasupra, acoperind persoana. Iată ce vede Dumnezeu ori de câte ori Se uită la tine: Îl vede pe Mielul desăvârșit al lui Dumnezeu acoperindu-te. Totul se reduce la aceasta: în cine ai încredere – în Avocatul sau în Acuzatorul tău?

Răspunsul tău va avea implicații serioase. Așa a fost și în cazul lui Jean Valjean, personajul lui Victor Hugo din clasicul lui roman *Mizerabilii*. Valjean intră în scenă ca un vagabond, un pușcăriaș recent eliberat de vârstă mijlocie, îmbrăcat într-o pereche de pantaloni jechoși și într-o haină uzată. Nouăsprezece ani petrecuți într-o pușcărie franceză l-au transformat într-un om dur și neînfricat. A umblat patru zile prin ținutul alpin al Franței secolului al XIX-lea fără a găsi nici un han care să-i ofere un loc de dormit și nici o tavernă care să-i dea ceva de mâncare. În cele din urmă, bate la ușa unui episcop.

Monseniorul Myriel are șaptezeci și cinci de ani. Asemenea lui Valjean, și el a pierdut mult. Revoluția i-a luat toate lucrurile de valoare ale familiei sale, mai puțin câteva tacâmuri, un polonic și o pereche de sfeșnice din argint. Valjean îi istorisește povestea vieții lui și se așteaptă ca omul cel religios să-l respingă. Dar episcopul este un om bun. Îl pofteste pe musafir să se așeze lângă foc. „Puteai